

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

14 בדצמבר 2015

988

ב' בטבת התשע"ו

עמוד

הצעת חוק החברות (תיקון מס' 28), התשע"ו–2015 314

הצעת חוק החברות (תיקון מס' 28), התשע"ו-2015

1. תיקון סעיף 118 א בחוק החברות, התשנ"ט-1999¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 118 א אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) ועדת ביקורת שמתקיימים בה התנאים האמורים בסעיף קטן (ב) יכולה לשמש גם ועדת תגמול".
2. תיקון סעיף 121 בסעיף 121 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (ג), בפסקה (1), במקום "שני שלישים" יבוא "מחצית";
- (2) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
- "(ה) על אף הוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) רשאי השר, בהתייעצות עם רשות ניירות ערך, לקבוע כי החלטה לפי אותם סעיפים קטנים תינתן לתקופות העולות על שלוש שנים, לסוגי חברות ובתנאים שיקבע."

ד ב ר י ה ס ב ר

של ועדת התגמול כאמור בסעיף 118 א(ב) לחוק. התיקון המוצע יאפשר לאחד את דיוני ועדת הביקורת והתגמול ולחסוך בעלויות הכרוכות בקיום ישיבות נפרדות.

סעיף 2 החוק מקנה משקל רב להפרדה הפרסונלית בין זהותו של המנהל הכללי, האחראי על הניהול השוטף של ענייני החברה, לבין יושב ראש הדירקטוריון, העומד בראש הדירקטוריון, שמתפקידו לפקח על ביצוע תפקידי המנהל הכללי ופעולותיו ולהתוות את מדיניות החברה שבמסגרתה פועל המנהל הכללי. ההפרדה הפרסונלית בין התפקידים נועדה להבטיח שפיקוח הדירקטוריון על הנהלת החברה יהיה אפקטיבי. מטעם זה נקבע בסעיף 95 לחוק כי בחברה ציבורית ובחברת איגרות חוב לא יכהן כיושב ראש הדירקטוריון מנהלה הכללי של החברה או קרובו או לחילופין, כי לא יוקנו ליושב ראש הדירקטוריון או לקרובו סמכויות המנהל הכללי, אלא לפי הוראות סעיף 121(ג) או (ד) לחוק, לפי העניין. סעיף 121(ג) קובע כי אסיפה כללית של חברה ציבורית רשאית לאשר כפל כהונה כאמור לתקופות של שלוש שנים, וזאת ברוב קולות הכולל רוב של שני שלישים מקולות בעלי המניות שאינם בעלי השליטה או בעלי עניין באישור כאמור. סעיף 121(ד) קובע כי דירקטוריון של חברת איגרות חוב רשאי לאשר כפל כהונה כאמור לתקופות של שלוש שנים, באישור ועדת הביקורת.

מוצע להפחית את הרוב הנדרש לאישור כפל הכהונה כאמור, באסיפה הכללית של חברה ציבורית, לרוב רגיל מקרב בעלי המניות שאינם בעלי שליטה ושאינן להם עניין בהצבעה, וזאת במקום רוב של שני שלישים מקרב בעלי מניות אלה הנדרש היום. הרוב המיוחד-המוגבר שנדרש היום לעניין זה אינו מוצדק בהשוואה לעניינים אחרים הטעונים אישור האסיפה הכללית ברוב הכולל רוב מקרב המיעוט, כגון אישור עסקאות עם בעל השליטה לפי סעיף 275 לחוק.

כללי החוק המוצע בא לקבוע מספר הקלות בממשל התאגידי לפי חוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן – החוק). ההקלות המוצעות הן חלק ממתווה הקלות רחב יותר, שרובו יעוגן בתקנות שיוחקנו מכוח החוק. למתווה ההקלות שתי מטרות מרכזיות: הראשונה, לייצר "מדרג רגולציה", תוך הבחנה בין חברות קטנות וגדולות בדומה לנעשה בשוקי הון רבים, וכפי שגם נעשה לפי חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 (ראו תקנות ניירות ערך (דוחות תקופתיים ומיידיים) (תיקון), התשע"ד-2014 (ק"ת התשע"ד, עמ' 929)). השנייה, לעודד הנפקות בבורסה בדרך של קביעת הקלות בממשל התאגידי שיאפשרו לחברות המנפיקות מניות לראשונה (IPO – Initial Public Offering) תקופת מעבר הדרגתית לרגולציה לאחר ההנפקה.

מתווה ההקלות נועד ליצור רגולציה מאוזנת וגמישה המביאה בחשבון את העלויות היחסיות של הרגולציה על החברות ואת הצורך בהסרת חסמים ועידוד הכניסה לשוק ההון. ההקלות מכוונות למצבים שבהם מתן ההקלה לא יביא לפגיעה בעקרונות הקיימים בחוק ובאיכות הממשל התאגידי הקבועים בו. מדובר בהקלות שיאפשרו לחברה לחסוך במשאבים המופנים לעמידה בדרישות החוק מבלי לפגוע בעקרונותיו.

סעיף 1 חברות ציבוריות וחברות איגרות חוב מחויבות להקים ועדת תגמול לפי סעיפים 118 א ו-118 ב לחוק. ההוראה הקובעת את הרכב ועדת התגמול, בסעיף 118 א(ב) לחוק, מחמירה ביחס להוראה הקובעת את הרכב ועדת הביקורת של החברה, בסעיף 115 לחוק, קיום ישיבות נפרדות של שתי הוועדות כאמור עשוי להיות מכביד ולא יעיל, בעיקר בחברות בעלות היקף פעילות קטן יחסית או שלהן דירקטוריון מצומצם. מוצע על כן לתקן את סעיף 118 א לחוק, באופן שיאפשר לוועדת ביקורת לכהן גם כוועדת תגמול, אם הרכב הוועדה עונה על דרישות ההרכב

¹ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189; התשע"ה, עמ' 36.

3. בסעיף 240(א) לחוק העיקרי, במקום "רשאית למנות דירקטור חיצוני שאינו תושב ישראל" יבוא "רשאית למנות דירקטורים חיצוניים שאינם תושבי ישראל; השר רשאי לקבוע סוגים נוספים של חברות שבהן ניתן יהיה למנות דירקטורים חיצוניים שאינם תושבי ישראל".
4. בסעיף 242(א) לחוק העיקרי, בסופו יבוא "ואולם בחברה פרטית שהיא חברת איגרות חוב שהפכה לחברה ציבורית רשאי דירקטור חיצוני שכיחן ערב המועד שבו הפכה לחברה ציבורית, להמשיך ולכהן כדירקטור חיצוני בחברה הציבורית עד תום תקופת כהונתו לפי סעיף 245".

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 4 סעיף 242 לחוק מסדיר את המינוי הראשוני של דירקטור חיצוני בחברה פרטית שהופכת לחברה ציבורית, ובחברה פרטית שהופכת לחברה פרטית שהיא חברת איגרות חוב. ואולם אין בסעיף זה הסדר לגבי חברה פרטית שהיא חברת איגרות חוב, אשר מציעה מניות לציבור והופכת להיות חברה ציבורית.

חברת איגרות חוב מחויבת במינוי שני דירקטורים חיצוניים, ואולם בשל אופי החברה מינויים של אלה אינו טעון אישור האסיפה הכללית, בשונה מדירקטורים חיצוניים בחברה ציבורית. לכן, כאשר חברה פרטית שהיא חברת איגרות חוב הופכת לחברה ציבורית, המשך כהונתם טעון אישור של האסיפה הכללית של החברה.

כדי שלא להכביד על חברה פרטית שהיא חברת איגרות חוב המציעה לראשונה מניות לציבור, מוצע לקבוע כי לא יהיה צורך באישור האסיפה הכללית לשם המשך כהונתם של דירקטורים חיצוניים לאחר שהפכה החברה לחברה ציבורית. אישור זה יידרש אם יתבקש מינוים של הדירקטורים לתקופת כהונה נוספת (ככל שהדבר אפשרי לפי סעיף 245 לחוק).

עוד מוצע להסמיך את שר המשפטים לקבוע בתקנות כי אישור לכפל כהונה כאמור יוכל להינתן לתקופות העולות על שלוש שנים, בסוגי חברות שיקבע. בהתאם להסמכה זו ניתן יהיה, למשל, לקבוע תקופה ארוכה יותר לחברות המציעות לראשונה ניירות ערך שלהן לציבור.

סעיף 3 סעיף 240(א) לחוק קובע כי דירקטור חיצוני יהיה תושב ישראל, למעט במקרים שבהם ניירות הערך של החברה או חלקם נסחרים מחוץ לישראל. מוצע להבהיר כי האפשרות שלא למנות דירקטור חיצוני תושב ישראל מתייחסת לשני הדירקטורים החיצוניים ולא רק לאחד מהם.

בנוסף, מוצע להסמיך את שר המשפטים לקבוע סוגי חברות נוספים שבהם הדירקטור החיצוני יכול שלא יהיה תושב ישראל. בהתאם להסמכה זו ניתן יהיה לקבוע, למשל, כי חברות שעיקר פעילותן מחוץ לישראל יהיו רשאיות למנות דירקטור חיצוני שאינו תושב ישראל (זאת, משום שלא קיימת חובה בחוק ששיבות דירקטוריון ייערכו בישראל, ואם הן נערכות דרך קבע מחוץ לישראל, הרי שהחובה למנות דירקטור חיצוני תושב ישראל יש בה כדי להכביד על החברה).

